

EN BÆREKRAFTIG OFFENTLIG SEKTOR

Norsk offentlig sektor har blitt gradvis større gjennom de siste tiårene. Flere og flere oppgaver skal løses bedre og bedre av offentlig sektor. Når offentlig sektor blir for stor, har for mange ansatte og står for en for stor andel av norsk økonomi, blir ikke samfunnet vårt lengre bærekraftig.

Veksten i det sentrale statsbyråkratiet må stanses. Det betyr at det kan ansettes flere sykepleiere og politimenn, men at byråkratiet må løse oppgavene innenfor dagens rammer og etter hvert innenfor strammere rammer enn i dag. Det må bli færre byråkrater ansatt på kontor, men flere som arbeider med direkte tjenesteproduksjon. Da holder det ikke å ansette færre i det sentrale statsbyråkratiet enn tidligere regjeringer, da må økningen i antall ansatte stanses og heller reduseres. De administrative oppgavene må også utføres mer effektivt, for å utnytte ressursene best mulig.

I 2017 passerer offentlige utgifter som andel av BNP 50 prosent. Offentlige utgifter som andel av BNP har ikke vært så store siden 1994. Det er uheldig at offentlige utgifter står for en så stor andel av BNP, og dette er en utvikling som ikke er bærekraftig for norsk økonomi. I vanskelige tider for norsk økonomi kan det være riktig å øke de offentlige utgiftene, men de offentlige utgiftene bør ikke overstige mer enn halvparten av BNP. Det vil gi en usunn skjevhet i økonomien. Derfor må også den allerede igangsatte avbyråkratiserings- og effektiviseringsreformen i offentlig sektor videreføres og forsterkes, ikke avvikles.

Norge har over 60 ulike direktorater som jobber med ulike områder. Flere av disse har sammenfallende eller lignende arbeidsområder. Dermed kan disse direktoratene med fordel samles i færre direktorater, slik at det innenfor hvert direktorat er større bredde og dybde i tilgjengelig fagkunnskap. Da kan man også bedre samarbeidet innad i direktoratet og samholdet utad, hvor man kan unngå situasjoner der ulike direktorater overfor innbyggere og næringsliv forfekter ulike syn. I tillegg vil en reduksjon av antall direktorater redusere behovet for dobbeltarbeid, i forbindelse med mer administrativt arbeid.

Norge har i dag en trenivåmodell for forvaltningen av offentlig sektor, der ulike oppgaver er fordelt mellom staten, fylkeskommunen og kommunen. Dette er overflødig. Av de oppgavene fylkeskommunen i dag besitter, kan flertallet overføres til sterkere kommuner for å bevare god demokratisk kontroll. Når kommunen overtar oppgaver fra fylkeskommunene, vil avgjørelser vedrørende velferdstilbud tas nærmere

innbyggerne. Innbyggerne vil dermed ha en bedre mulighet til påvirkning og til å stille sine folkevalgte til ansvar. Derfor bør Norge gå fra en trenivåmodell til en tonivåmodell, og avvikle fylkeskommunen.

Staten besitter store eiendomsmasser. Det meste av dette til fornuftig og relevant bruk, der staten fungerer som tiltenkt som eiendomseier. Andre ganger blir arealer stående tomme over lengre tid uten fornuftig bruk, fordi staten ikke har bruk for arealet der og da, men vurderer det til at man på sikt kan ha bruk for det aktuelle arealet. I denne perioden vil imidlertid staten ikke alltid vedlikeholde og ta godt nok vare på de aktuelle arealene. Da er det bedre at staten selger sine arealer til private eiere, som kan ha direkte nytte av arealene og dermed tar bedre vare på dem. Norge har heller ikke for lite privat eierskap, tvert imot står det offentlige som eier av mye i landet vårt og det er derfor ikke negativt om man får en mulighet til å styrke det private eierskapet i Norge.

Høyres Studenter vil:

- Stanse veksten i det sentrale statsbyråkratiet
- Holde offentlige utgifter til under halvparten av BNP
- Redusere antallet direktorater, for å styrke fagmiljøene og effektivisere offentlig sektor
- Legge ned fylkeskommunen
- Selge overflødig statlig eiendom for å styrke privat eierskap
- Styrke avbyråkratiserings- og effektiviseringsreformen i offentlig sektor

